

ОГЛЯД КОНФЕРЕНЦІЇ В КИЇВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

**Ященко Тетяна
Василівна,**

*бакалавр права,
студент магістратури
1 р.н. юридичного
факультету
Київського національ-
ного університету
імені Тараса
Шевченка*

22 травня 2015 року відбулася щорічна Міжнародна науково-практична конференція «Актуальні питання державотворення в Україні», приурочена до Дня науки юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Секція «Адміністративного та інформаційного права» традиційно була представлена серед актуальних напрямків дослідження. Варто зазначити, що цього року дослідження і вдосконалення деяких аспектів предметної сфери окресленого напрямку роботи відповідної секції зацікавили багатьох молодих науковців, що призвело до необхідності виділення двох підсекцій – «Адміністративне та порівняльне адміністративне право» та «Адміністративний процес та інформаційне право».

У виступах, представлених у межах першої підсекції, було розглянуто такі актуальні напрямки наукових досліджень та пропозиції щодо їх практичного втілення в життя, як поняття та значення адміністративного договору у праві України, проблеми організацій та надання адміністративних послуг, проблеми державного регулювання, принципи та джерела адміністративного права, питання прийняття адміністративних актів та їх різновидів, удосконалення правового статусу внутрішньо переміщених осіб, проблемні питання реалізації принципу деконцентрації та запровадження інституту агентів публічної адміністрації в Україні.

Варто наголосити, що у всіх виступах окрім ґрунтовного теоретичного дослідження обраної проблематики були також репрезентовані дослідження порівняльно-правового характеру, зокрема при формулюванні висновків та конкретних пропозицій дослідники враховували практику інших країн, критично аналізували зарубіжне законодавство та здійснювали порівняльно-правове оцінювання на-

ціонального законодавства, окремо було приділено увагу прецедентному праву Європейського суду з прав людини в контексті реалізації Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

Особливу відзнаку отримали виступи трьох студенток: 1 місце – Ященко Тетяна («Актуальні питання удосконалення прийняття адміністративних актів»), 2 місце – Дубенська Ірина («Агенти як суб'єкти публічної адміністрації»), 3 місце – Утченко Катерина («Новела адміністративного права України: бездіяльність як акт суб'єкта публічної адміністрації»).

Так, Т. Ященко за результатами свого дослідження прийшла до висновку про необхідність закріплення поняття і вимог до прийняття адміністративних актів в Україні з огляду на те, що це є одним з основних напрямків роботи суб'єктів публічної адміністрації і вони безпосередньо стосуються прав і свобод громадян. Надзвичайну важливість становить саме встановлення правового регулювання процедурного аспекту прийняття адміністративних актів, зокрема закріплення вимоги щодо участі громадян в ухваленні відповідного рішення та вимоги щодо зрозумілості та простоти самого рішення. Пропонується взяти за приклад досвід Федеративної Республіки Німеччини та прийняти Адміністративний процедурний кодекс України.

У своєму виступі І. Дубенська, що був присвячений актуальній темі «Агенти як суб'єкти публічної адміністрації», розкрила надзвичайну важливість і перспективність запро-

вадження відповідного інституту в Україні: євроінтеграційний вектор, який обрала українська спільнота як орієнтир подальшого свого розвитку, потребує проведення змін у контексті децентралізації публічної влади, одним із проявів якого має стати збільшення участі приватних осіб у реалізації функцій держави саме через делегування відповідної компетенції агентам публічної адміністрації. Було зроблено акцент на необхідності проведення подальший ґрунтовних досліджень із цього питання.

К. Утченко, розглядаючи питання значення бездіяльності як різновиду діяльності суб'єктів публічної адміністрації, дійшла висновку, що це є різновидом акту публічної адміністрації, оскільки передбачено в чинному законодавстві та породжує юридичні наслідки, а отже, може бути предметом судового оскарження. З цього логічно випливають необхідність законодавчої регламентації процедури реалізації відповідних положень (як різновиду адміністративних актів) та спрощення відповідних процедур, їх відкритості та прозорості.

У межах другої підсекції було розглянуто багато цікавих питань – щодо захисту персональних даних, практики Європейського суду в розвитку інформаційного права (визнання права особи бути забутим), питання забезпечення інформаційної безпеки та деякі інші, що стосуються безпосередньо адміністративного процесу, зокрема щодо визначення підсудності справ адміністративним судам.

Нагороджено було таких студентів: 1 місце – Барікова Анна («Критерії визначення адміністративної

юрисдикції спорів про захист службової інформації»); 2 місце – Левченко Анастасія («Загальна характеристика правової охорони дітей в умовах розвитку інформаційного суспільства»); 3 місце – Атаманчук Тарас («Принципи адміністративно-правових примусових заходів в умовах надзвичайного стану»). У всіх виступах цієї секції відзначалася необхідність спрямування діяльності законодавця на закріплення і визначення окреслених проблемних моментів на рівні закону, спрямування зусиль держави на забезпечення безпеки громадян в інформаційному вимірі, приділення більшої уваги до нових видів прав у сфері обігу інформації.

Потрібно також наголосити на особливій важливості проведення таких науко-практичних заходів, адже вони дають реальну можливість обговорити дійсні проблеми та віднайти певний консолідований шлях щодо їх вирішення і попередження ви-

никнення в майбутньому. Так, основні висновки роботи секції «Адміністративне та інформаційне право» можна визначити як необхідність заміни наявних засобів державного регулювання на більш прозорі, гуманістичні, перегляд наявних механізмів державного регулювання у бік їх наближення до ринкових (зміщення акценту в методі правового регулювання з імперативного на диспозитивний), необхідність усебічної регламентації процедурних аспектів діяльності суб'єктів публічної адміністрації як необхідної гарантії всебічної охорони і захисту прав і свобод людини та реалізації положень, визначених у ст. 3 Конституції України, зокрема щодо того, що людина визначає зміст діяльності держави та ставить у свою чергу низку вимог до самої держави.

Бажаємо успіхів молодим ученим і науковцям у їх подальших наукових дослідженнях і пошуках!